

15. Ötvened vasárnapja.MA VELEM LESZEL A PARADICSOMBAN.

Lukács 23,43
Lukács 23,35 - 43

Megváltónk egyik legszebb neve ez volt: "A vámszedők és bűnösök barátja." /Mt 11,19/ Velük eszik és iszik, és közöttük is hal meg. Így teljesedik be a prófécia: "és a bűnösök közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozá és a bűnösökért imádkozott." /És 53,12/

S ahogyan akkor viselte magát az a két bűnös, akik között függött Jézus a Kereszten, előképe volt annak, ami azóta napról-napra történik. Némelyek számára az Ő evangéliuma életnek illata életre, mások számára halálnak illata halálra. És így lesz ez mindvégig. Azon a nagy napon, az utolsó ítélet napján Ő ismét középen lesz majd, s az egyik oldalán állanak az "áldottak", a másikon az "átkozottak".

Az evangéliumok részletesen feljegyzik, hogy a Kereszten függő Megváltót csúfolta a nép, a katonák, a főpapok, s ezzel, mint valaki megjegyzi, megnyitották a zsilipet a csőcselék előtt. Rázúdul a kacaj és a kiáltás áradata. Ilyeneket kiáltoztak feléje: "Te, aki lerontod a templomot és harmadnapra felépíted, szabadítsd meg magadat. Ha Isten Fia vagy, szállj le a Keresztről!" /Mt 27,40; Mk 15,29-30/ - "Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni." /Mt 27,42; Mk 15,31; Lk 23,33/ - "Ha Izráel Királya, szálljon le most a keresztről és majd hiszünk benne." /Mt 27,42; Mk 15,32; Lk 23,37/ - "Bízott az Istenben: szabadítsa meg most, ha akarja. Hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok." /Mt 27,43/

Mindezek a csúfolódások, gúnykacajok azt jelentették, hogy most el van intézve ez a békezavaró, kényelmetlen ember, aki a klérusnak és a kegyeseknek annyi gondot okozott. Nem szabadulhat többé a kezünkből. Jézus Krisztus ellenségei jól tudták, hogy Őt nemcsak testileg kell megölni. Nevetségessé kell tenni a halálát is. Nem szabad, hogy az Ő halála egy hős tragikus elmúlása legyen. Itt egy szélhámosnak, egy sarlatánnak nevetségesen kell elpusztulnia, hogy többé a földkerekségen egy ember se vehesse Őt komolyan. Komédiává kell tenni Őt magát és az Evangéliumát. Bizony, ez borzalmas halál!

S a keresztrefeszítettek közül az egyik beáll ebbe a táborba: "Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magadat és minket is!" A szenvedésben is kemény marad a szíve. Csak egy dolog érdekli: megszabadulni, hogy ott folytathassa, ahol abbahagyta.

JÉZUS HALIGAT.

Ahogy a többiek csúfolódására sincs szava, erre sem felel. Van ereje a hallgatásra. Már a tárgyalások alkalmával meglepí vádolóit a hallgatásával. Hallgat a főpap előtt, /Mt 26,63 ; Mk 14,61/, Heródesnek sem felel egy szót sem /Lk 23,9/, s Pilátust is csodálkozásra készíti hallgatásá. /Mt 27,14 ; Jn 19,9/ Később is, minden borzalmas testi-lelki szenvedést némán hordozott. A prófécia beteljesedett: "Kínoztatott, pedig alázatos volt és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mészárszékre vitetik és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt és száját nem nyitotta meg." /És 53,7/

A BŰNBÁNÓ LATOR IMÁJA.

A csúfolódásra a másik gonosztevő felel, majd Jézushoz fordul és így imádkozik: "Uram, emlékezzél meg rólam, mikor el -

jössz a te királyságodba!"

Ebben a bűnösben Isten az igaz megtérés példáját adta elénk. Három ismertetőjele van ennek: Bűnbánat, amiből következik, hogy szenvedésem megérdemelt. Kálvin tanítja nekünk, hogy e lator bűnbánatának első gyümölcseként azt mutatta fel, hogy szigorúan megdorgálta társának istentelen arcátlanságát. Azután egy másikat is tett hozzá azzal, hogy önmagát megalázta a bűneiről tett őszinte vallomással. Bizalom: egész elrontott, engedetlen, csúfos véget érő életem ellenére, mégis: Uram! Könyörgés. És micsoda könyörgés! Milyen világos látásuk volt e szemeknek, kiált fel Kálvin, hogy meg tudták látni a halálban is az életet, a romlásban is a hatalmat, a gyalázatban is a dicsőséget, a vereségben is a győzelmet, a rabságban is a királyságot! Nem tudom - mondja Kálvin -, volt-e a hitnek ilyen ragyogó példája, amióta áll a világ!

Luther pedig arról beszél, hogy e lator megtérése olyan enyhületet adhatott Krisztusnak, mint amilyent az angyal hozott néki a Gecsemáné kertjében. Isten nem engedhette, hogy alattvalók nélkül maradjon az Ő Fia. És most ez az egyetlen ember képviselte az Ő egyházát. Ahol végetért Péter hite, ott elkezdődött a megtérő lator hite.

Jézus Krisztus, ígéretével megnyitja előtte a menny kapuját.

MA.

A lator valami távoli időpontra gondolt, Jézus pedig így felel: Ma. Benne volt az az ígélet is, hogy még aznap meg fog halni, nem fog napokig gyötrődni a kereszten, amint az néha megtörtént a megfeszítettekkel. Ma, azaz néhány óra múlva velem leszel a halottak birodalmában, éspedig azon az oldalon, ahol az

igazak örömmel várnak a feltámadás napjára!

S el ne feledjük, hogy az a férfi, akinek ezt mondta Megváltónk, nem volt tanítvány, nem volt próféta és nem volt az igazhívó egyház tagja. Gonesztevő volt, aki jogosan került a keresztre. Hol van itt az érdem? Ezen a helyen elkezdődött minden értéknek a teljes átértékelése. E helyen bizony a katolikus teológus is csak így kiálthat fel: "Az ember nem akar hinni a fülének. Hogyan? Hát ennyire irgalmas az Isten? Elég Neki a megálázkodó emberi szív egyetlen mondata? Elég az Úr Jézus nevének fájdó emlegetése? Igen, el kell hinnünk, hogy elég: az Isten irgalma megbocsátott." /Dr Tóth Tihamér/

VELEM LESZEL.

Igazsága van annak is, aki azt mondja, hogy az egész mennyország benne van ebben az egy szóban: velem. Kálvin meg arra int bennünket, hogy jegyezzük meg azt a hihetetlen készséget, amely késedelem nélkül, oly nyugodtan öleli magához a latrot és megígéri neki, hogy részese lesz a boldog életnek. Minden kétségen kívül áll tehát - mondja Kálvin -, hogy kész Ő kivétel nélkül mindenkit bebocsátani a maga országába, akik Őhozzá menekülnek.

A PARADICSOMBAN.

Bizonyos, hogy ez a szó szép kertet jelentett és az emberiség összüleinek lakóhelyét jelezték vele. Kálvin intését kell megszívlelnünk e helyen is, aki óv bennünket attól, hogy a paradicsom helyéről szörszálhasogató módon vitatkozzunk. Legyen nekünk elég annyi, hogy akiket a hit oltott be Krisztus testébe, azok részesei az Ő életének s haláluk után boldog és vidám nyugalmat élveznek, míg Krisztus visszajövetelével teljesen meg nem nyilvánul a mennyei élet tökéletes dicsősége.

Néhány bezáró szó.

Megváltónknak a Kereszten elmondott e második szavával kapcsolatban jó megszívlelnünk a régiek észrevételét: a két bűnös közül azért tért meg az egyik, hogy fölöttébb el ne csüggedjünk. Mert micsoda vigasztalás az elcsüggedt szívnek: a halálos ágyon is meg lehet térni! - És azért tért meg csak az egyik, hogy fölöttébb el ne bizakodjunk. Mert nem mindenki tér meg a halálos ágyon, van akinek csak jobban megkeményedik ott a szíve.

A híres csillagász, Kopernikus sírján a következő, általa szerkesztett sírfelírat van:

"Nem akarek olyan kegyelmet, mint Pál,
sem Péter sorsát nem kívánom.
Csak azért könyörgök alázatosan,
hogy bocsáss meg nekem is olyan kegyelmesen,
mint a katonának ott a Kereszten
megbocsátottál."

Legyen mai istentiszteletünkön közös imádságunk a középkori latin költészet egyik legmegrázóbb alkotásából, 363. énekünkben e néhány vers:

"Hű bírása bosszulásnak,
Add, hogy bűnbocsátást lássak,
Míg nem jó a számadásnap.
Elbukott nőt feloldoztál,
Katonának is jó szót ~~mondtál~~ adtál,
Engem is már megbízottál.
Nyögve hordom annyi bűnöm,
Szégyenkezni meg nem szünöm:
Lelked rajtam könyörüljön! Amen.